

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, declarat de condamnat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 10 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Focșa Anatolie Constantin, născut la 04.06.1974, originar și domiciliat în or. Căușeni, str. Petru Rareș, 80.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond: 20.01.2012 - 10.02.2014;

2. Instanța de recurs: 31.03.2014 - 03.02.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 10 februarie 2014, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Focșa Anatolie Constantin de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Focșa Anatolie, la 27 decembrie 2005, activînd în calitate de jurist la Primăria or. Căușeni, în baza procurii nr.02/1-7-1 din 03.01.2005, prin care era împuternicit de către Primăria orașului Căușeni să reprezinte drepturile și interesele Primăriei or. Căușeni în instanța de judecată în pricina civilă nr.2-588/2006 la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Aparatului Guvernului împotriva Consiliului or. Căușeni cu privire la anularea actului administrativ, și anume, a deciziei Consiliului or. Căușeni nr.5/2 din 22 iunie 2005 „Cu privire la activitatea întreprinderilor Municipale „Apă-Canal Căușeni” și „Amenajare și Salubritate Căușeni”, realizîndu-și fapta socialmente periculoasă de falsificare a probelor, intenționat, folosindu-se de încrederea lui Boiștean Vasile în el, care în acel moment exercita temporar funcția

de secretar al Consiliului orășenesc Căușeni și avea acces la ștampila Consiliului or. Căușeni, de lipsa de experiență a ultimului în exercitarea funcției sus indicate, l-a rugat pe ultimul de a aplica pe raportul „cu privire la dările de seamă ale conducătorilor ÎM „Apă-Canal Căușeni” și ÎM „Amenajare și Salubritate Căușeni” despre activitatea întreprinderilor în anul 2004 și sarcinile preconizate pentru anul 2005” întocmit de către viceprimarul Ciobanu Filip, care a fost discutat la ședința Consiliului orășenesc din 31.03.2005, dar care la ședința Consiliului orășenesc din 22.06.2005 nu a fost pus în discuție, ștampila Consiliului orășenesc Căușeni și de a efectua înscrisul de mână pe raportul nominalizat „pentru ședința din 22.06.2005”.

După ce Boiștean Vasile i-a satisfăcut în întregime cerințele lui Focșa Anatolie, ultimul, realizându-și scopul de a obține câștig de cauză, la ședința de judecată din 27 decembrie 2005, în care el a fost acceptat în proces în calitate de reprezentant al Consiliului orășenesc, a prezentat instanței de judecată raportul falsificat, ca probă care confirmă faptul că la ședința Consiliului orășenesc Căușeni din 26.06.2005 a fost prezentat și pus în discuție raportul grupului de lucru înființat prin decizia Consiliului orășenesc Căușeni din 31.03.2005 în frunte cu viceprimarul Ciobanu Filip în vederea efectuării unui control al stării de facto la ÎM „Amenajare și Salubritate Căușeni”, cu toate că inculpatul știa cu certitudine că astfel de acțiuni nu au avut loc, astfel de raport nu a fost întocmit, deoarece grupul de lucru sus-indicat nu a activat.

Prin acțiunile sale inculpatul a atentat la relațiile sociale cu privire la autenticitatea probelor în procesul civil, care au servit drept probă pentru eliberarea legală din funcție de șef al ÎM „Salubritate și Amenajare” a părții vătămate, Baltag Ecaterina.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința sa să fie încetat din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului a invocat că:

– instanța de fond, organul de urmărire penală, cât și acuzarea i-au încălcat principiul legalității procesului penal prevăzut de art.7 Cod de procedură penală, art.6 parag.3 lit. c) CEDO, deoarece i s-a impus apărător în mod forțat, fără consimțământul lui și contrar cererii adresată procurorului, prin care a declarat că renunță la serviciile avocaților, cerere lăsată fără examinare de către procuror;

– s-au încălcat grav prevederile art. 293 Cod de procedură penală, deoarece nu i s-au prezentat spre cunoștință materialele urmăririi penale, iar instanța de fond a făcut abstracție de acest fapt, deși s-a adresat în scris și către procuror și către instanță la data de 14.03.2012 pentru a i se permite acest fapt, însă nu a primit nici un răspuns de la instanța de fond (f. d. 346, Vol. III);

– instanța de fond nu s-a expus, deși a cerut, asupra faptului că Ordonanța de punere sub învinuire din 28 iulie 2011 i-a fost adusă la cunoștință pe 2 august 2011, dar a fost audiat ca învinuit, conform procesului - verbal de audiere la 01 august 2011;

- instanța a încălcat grav prevederile art. 313 și 346 Cod de procedură penală, deoarece a examinat plîngerea depusă la data de 13.12.2012 împotriva ordonanței procurorului Ermurache I. din 16.11.2011, la data de 10.02.2014, după 1 an și 2 luni;
- instanța a încălcat prevederile art. 332 și 350 Cod de procedură penală (în redacția veche de pînă la intrarea în vigoare la data de 27.10.2012 a Legii nr. 66 din 05.04.2012) urmînd a înceta, în ședință preliminară, procesul penal pînă la începerea examinării în fond a cauzei;
- instanța de fond nu s-a expus asupra faptului, că contrar art. 52, 55, 270 Cod de procedură penală, procurorul a exercitat nemijlocit urmărirea penală cu revenirea atribuțiilor organului de urmărire penală pe cazul dat, avînd ca consecință încălcarea art. 95 alin.(1) Cod de procedură penală;
- de asemenea, instanța de fond nu s - a expus, că contrar art. 63 alin.(7) Cod de procedură penală (Interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvîrșit o infracțiune se interzice), a fost audiat în calitate de martor pe cauza dată;
- instanța de fond, în lipsa unei încheieri motivate, l-a admis ca martor pe V. Ixărescu, contrar listei martorilor incluși în rechizitoriu;
- instanța de fond prin sentința sa a depășit limitele învinuirii formulate de acuzare în rechizitoriu, învinuindu-l că „ *a prezentat instanței de judecată raportul falsificat ca probă, care confirmă faptul că la ședința Consiliului Orășenesc Căușeni din 22.06.2005 a fost prezentat și pus în discuție raportul grupului de lucru înființat prin decizia Consiliului Orășenesc Căușeni din 31.03.2005...*”, cu toate că acuzarea în rechizitoriu nu indică anul, fiind indicat „*raportul p/u ședința consiliului orășenesc Căușeni din 22.06.20..*”;
- instanța de fond face trimitere la faptul că pe raportul Viceprimarului or. Căușeni stă inscripția: „*pentru ședința din 22.06.2005*” (f. d. 113, Vol. I și f. d. 159, Vol. II - xeroxul Raportului inscripționat) a cauzei penale este raportul Viceprimarului or. Căușeni xerocopiat cu ștampila umedă și inscripția efectuată în următoarea redacție: „*Raport p/t ședința Consiliului Orășenesc Căușeni din 22.0*”, fără cifra „6” și fără an;
- instanța de fond a menținut ilegal, în sentința sa poziția acuzării din rechizitoriu, că Baltag E. are statut de parte vătămată, or prin infracțiunea prevăzută de art. 310 Cod penal nu se atentează la valorile patrimoniale, personale, etc..., ci la valorile justiției, deoarece pe cauza nr.2 - 920/05, transferată ulterior în nr. 2 - 588/06, Baltag E. nu a avut nici o calitate procesuală și nici nu era prezentă la ședințele de judecată, fapt confirmat prin materialele cauzei civile;
- instanța de fond a preluat ilegal, probele apărării prezentate de inculpat în instanță, și anume: răspunsul Primarului or. Căușeni nr. 02/1 - 24 - 1315 din 17.10.2011 adresat Conducătorului Organului de urmărire Penală al CPR Căușeni maior de poliție, T. Prohorencu, prin care se confirmă că cet. Boiștean Vasile a activat în calitate de secretar al Consiliului or. Căușeni pe perioada de la 28.12.2005

pînă la 28.01.2006 și Dispoziția primarului nr. 04 - 1/221 din 22.12.2005 privind desemnarea lui Boiștean Vasile de exercitarea provizorie a funcție de specialist în problemele relații cu publicul și nu de secretar - interimar și le-a trecut, de la sine, cu depășirea limitelor probatoriului și cerințelor procurorului, la probele acuzării;

- la materialele cauzei penale nu există un raport al expertizei criminalistice grafoscopice și tehnice, care ar confirma că inscripția dată este făcută anume de Boiștean Vasile, și cînd a fost făcută inscripția dată: pînă la aplicarea ștampilei sau după aplicarea ștampilei;

- instanța de fond a ignorat totalmente contradicțiile în declarațiile lui Boiștean Vasile, care la data de 22.12.2005, nu deținea funcția de secretar al Consiliului Orășenesc Căușeni;

- instanța de fond indică că motivul săvîrșirii infracțiunii este ura față de Baltag Ecaterina, solidaritatea interpretată eronat cu ex - primarul care dorea cu orice preț concedierea lui Baltag Ecaterina, însă nu indică care sunt motivele de ură avute împotriva lui Baltag Ecaterina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, a fost respins ca nefondat recursul declarat de inculpat și menținută hotărîrea primei instanțe.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Focșa Anatolie de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin.(1) Cod penal.

Vinovăția acestuia, fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate Baltag E., a martorilor Boiștean V., Ciobanu F., Madjar E., Gudumac A., Noroșeanu T., Garaba F., Ixarescu V., Sîrghi V., Abdurahmanov F., Zarembe A., precum și prin alte probe administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate în ședința instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de recurs, cum ar fi:

- procesul-verbal de ridicare din 04.08.2010, prin care se atestă că raportul cu privire la dările de seamă al conducătorilor ÎM „Apă-Canal Căușeni” și ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” despre activitatea întreprinderilor în anul 2004 și sarcinile preconizate pentru anul 2005”, întocmit de către viceprimarul Ciobanu Filip, pe care se află aplicată ștampila umedă a Consiliului orășenesc Căușeni și inscripția efectuată cu mîna și pix negru, ce se citește „raport pentru ședința Consiliului orășenesc Căușeni din 22.06.2005”, a fost ridicat din dosarul civil pornit în baza cererii de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Aparatului Guvernului împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea deciziei nr.5/2 din 22.06.2005, din arhiva Judecătoriei Căușeni (Vol. I, f.d.82);

- raportul cu privire la dările de seamă ale conducătorilor ÎM „Apă-Canal Căușeni” și ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” despre activitatea

întreprinderilor în anul 2004 și sarcinile preconizate pentru anul 2005", întocmit de către viceprimarul Ciobanu Filip, ridicat din dosarul civil pornit în baza cererii de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Aparatului Guvernului împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea deciziei nr.5/2 din 22.06.2005 „cu privire la activitatea ÎM „Apă-Canal Căușeni” și ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” despre activitatea întreprinderilor în anul 2004 și sarcinile preconizate pentru anul 2005”, pe care se află aplicată ștampila umeda a Consiliului orășenesc Căușeni și inscripția efectuată cu mâna și pix negru, se citește „raport pentru ședința Consiliului orășenesc Căușeni din 22.06.2005” (Vol. I, f. d. 113-114);

– raportul expertizei criminalistice grafoscopice și tehnice nr.2201, 2202 din 09.09.2010, prin care s-a constatat că, înscrisul de mână de pe raportul „cu privire la activitatea ÎM „Apă-Canal Căușeni” și ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” despre activitatea întreprinderilor în anul 2004 și sarcinile preconizate pentru anul 2005”, întocmit și semnat de către viceprimarul Ciobanu Filip „Raport pentru ședința Consiliului orășenesc Căușeni din 22.06.2005” nu a fost efectuat de către Focșa Anatolie, Ciobanu Filip, Noroșan Tatiana, Ciobanu Parascovia, Volcenco Ludmila, ci de o altă persoană, iar semnătura de la rubrica viceprimarul Filip Ciobanu îi aparține ultimului (Vol. I, f. d. 158-161);

– informația directorului ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni”, prin care se atestă faptul că la întreprinderea nominalizată pînă la eliberarea din funcție a lui Baltag Ecaterina nu a fost efectuat nici un control financiar (Vol. I, f. d. 37);

– decizia Consiliului or. Căușeni nr.3/2 din 31.03.2005, prin care s-a dispus formarea grupului de lucru, care să verifice activitatea ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” (Vol. II, f. d. 158);

– procesul-verbal nr.5 din 22.06.2005 al ședinței Consiliului orășenesc Căușeni, în textul căruia lipsește faptul că Ciobanu Filip, ca președinte al grupului de lucru format prin decizia Consiliului orășenesc din 31.03.2005 pentru efectuarea unui control tematic la ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” ar fi prezentat un careva raport, ci din contra sunt afirmațiile primarului Zarembo Anatolie „că comisia nu a lucrat” (Vol. II, f. d. 25-28);

– anexa nr.2 la procesul-verbal nr.5 din 22.06.2005 în care în lista invitațiilor este indicat „Focșa Anatolie, jurist” (Vol. II, f. d. 29);

– răspunsul Serviciului Arhivă nr.1182 din 02.12.2009, prin care se atestă că la procesul-verbal al ședinței Consiliului orășenesc Căușeni din 22.06.2005 nu a fost anexat raportul prezentat de inculpat în instanța de judecată pe care l-a falsificat, la acest proces-verbal a fost anexat doar raportul directorului ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni”, Baltag Ecaterina (Vol. II, f. d. 147-148);

– cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Bender din 06.03.2006 pe dosarul în ordinea contenciosului administrativ nr.3-7/06, care după conexare i s-a atribuit numărul comun nr.2-588/06, datată cu 06.03.2006, înaintată de către primarul A. Zarembo, executor A. Focșa, în textul căruia este prezentă următoarea inscripție „în baza raportului prezentat de președintele grupului de lucru pentru

examinarea și întocmirea raportului despre activitatea întreprinderilor municipale, devenind propunerea Primarului or. Căușeni, propunere acceptată de eliberare din funcție a șefului ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” (Vol. II, f. d. 51);

– recursul din 11.01.2006, înaintat de către primarul or. Căușeni, A. Zaremba, executor A. Focșa, împotriva hotărîrii Judecătoria Căușeni din 27.12.2005 emis pe dosarul nr.2-920/05, care după conexare i s-a atribuit numărul comun nr.2-588/06, la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Aparatului Guvernului împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea deciziei nr.5/2 din 22.06.2005, în conținutul textului căruia este inserat: Prin decizia Consiliului orășenesc Căușeni „cu privire la dările de seamă ale conducătorului ÎM „Apă-Canal Căușeni” și ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” despre activitatea întreprinderilor în anul 2004 și sarcinile preconizate pentru anul 2005” nr.3/2 din 31.03.2005 s-a decis instituirea unui grup de lucru compus din consilieri (membri ai Comisiilor consultative de planificare bugetară și industrie, construcții, transport, telecomunicații, gospodărie comunală și amenajare), conducătorii întreprinderilor Municipale, specialiști în probleme de construcții, gospodării comunale și drumuri din cadrul aparatului Primăriei or. Căușeni, pentru întocmirea și prezentarea raportului despre activitatea întreprinderilor Municipale „Apă-Canal Căușeni” și „Salubritate și Amenajare Căușeni” și căile de depășire a crizei financiar economice, grup condus de viceprimarul or. Căușeni, Filip Ciobanu, responsabil de activitatea acestor întreprinderi, care la data de 22.06.2005 în cadrul ședinței extraordinare a Consiliului orășenesc Căușeni a prezentat raportul conform deciziei Consiliului orășenesc Căușeni din 31.03.2005, prezentare care a avut loc ca rezultat emiterea deciziei contestate” (Vol. II, f. d. 60);

– referințele din 23.11.2007, 07.07.2008, 20.02.2009 ale primarului orașului Căușeni, Zaremba A., executate de către inculpatul, Focșa Anatolie, în care, de asemenea, se indică faptul că decizia Consiliului orășenesc Căușeni, privind eliberarea doamnei Baltag Ecaterina, a fost precedată de raportul președintelui grupului de lucru în persoana viceprimarului Filip Ciobanu, despre activitatea întreprinderilor municipale atât în formă scrisă, cât și în formă orală (Vol. II, f. d. 97-100,111-114,126-130);

– răspunsul secretarului Consiliului orășenesc Căușeni din 15.05.2008 adresat șefului Direcției teritoriale Control Administrativ Căușeni întocmit de către inculpat, prin care Focșa Anatolie susține faptul că raportul pe care l-a falsificat a fost prezentat în cadrul ședinței Consiliului orășenesc Căușeni din 22.05.2006, când Baltag Ecaterina a fost eliberată din funcție..., fiind anexat la decizia Consiliului orășenesc nr.5/2 din 22.06.2005 (Vol. II, f. d. 177-180);

– procesul-verbal al ședinței de judecată din 27 decembrie 2005 în pricina civilă nr.2-588/06 la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Aparatului Guvernului împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea deciziei nr.5/2 din 22.06.2005, în conținutul textului căruia este

inserat că inculpatul a prezentat instanței de judecată raportul falsificat (Vol. II, f. d. 38-46);

– confirmarea nr.02/1-24-1315 din 17.10.2011 prin care se atestă că Boiștean Vasile a activat în calitate de secretar al Consiliului or. Căușeni, în baza deciziei Consiliului orășenesc nr.11/1 din 28.12.2005, pe perioada 28.12.2005 pînă la 28.01.2006, avînd acces la ștampila consiliului or. Căușeni și la documentația de serviciu, precum și dispoziția primarului nr.03-1/221 din 22.12.2005 privind desemnarea lui Boiștean Vasile de exercitare provizorie a funcției de specialist în problemele relații cu publicul (Vol. III, f. d. 236, 328);

– dispoziția primarului nr.03-1/114 din 08.07.2003, prin care se atestă că inculpatul a fost angajat în funcția de jurist la Primăria or. Căușeni, începînd cu 08.07.2003 (Vol. III, f. d. 143).

Reieșind din cele indicate supra, instanța de recurs a ajuns la concluzia că inculpatul Focșa Anatolie, prin acțiunile sale, a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: *falsificarea probelor in procesul civil de către un participant la proces sau de către reprezentantul acestuia*.

Referitor la argumentele recurentului indicate în recurs, Colegiul penal le-a considerat neîntemeiate, motivîndu-și concluzia prin următoarele.

Potrivit materialelor cauzei penale (f. d. 198, vol. III), învinuitul Focșa Anatolie, în prezența apărătorului său, Pălărie D. a fost informat despre terminarea urmăririi penale, de asemenea i-au fost explicate drepturile și obligațiile inclusiv și dreptul de a lua cunoștință cu toate materialele cauzei și să noteze din ele date necesare, să facă copii, să înainteze cereri de completare a urmăririi penale (f. d. 197), însă dînsul nu s-a prezentat pentru a face cunoștință cu materialele de urmărire penală și a solicitat de a i se expedia în adresa sa toate materialele cauzei penale 2011180028, iar procurorul i-a prezentat materialele de urmărire penală apărătorului său, Pălărie D. (f. d. 208) or, conform art. 297 alin.(3) Cod Procedură Penală, în situația prevăzută în alin.(2), copia de pe rechizitoriu se înmînează, în mod obligatoriu, apărătorului învinuitului și reprezentantului lui legat cărora li se prezintă și materialele cauzei pentru a lua cunoștință de ele.

Instanța de recurs a menționat că încetarea procesului penal în ședința preliminară, pînă la începerea examinării în fond a cauzei nu era posibilă, deoarece art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală prevede că „În cazul prevăzut la art. 275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit”.

Privitor la inexistența unui raport al expertizei criminalistice grafoscopice și tehnice la materialele cauzei penale, care ar confirma că inscripția dată este făcută anume de Boiștean Vasile, precum și a unui raport al expertizei criminalistice grafoscopice și tehnice, care ar stabili cînd a fost făcută inscripția dată: pînă la aplicarea ștampilei sau după aplicarea ștampilei, Colegiul Penal a reiterat, că potrivit declarației martorului Boiștean Vasile, dînsul în instanța de fond a confirmat că, inscripția dată este făcută anume de el, personal, astfel, în cazul dat nu este necesară

efectuarea expertizei, or, potrivit art. 142 alin.(1) Cod Procedură Penală – *„Expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sînt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei. Dispunerea expertizei se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală”*. Mai mult ca atît, Focșa Anatolie a avut tot dreptul de a înainta un demers în vederea efectuării unei astfel de expertiză.

Referitor la statutul cet. Baltag Ecaterina în calitate de parte vătămată, instanța de recurs a indicat că, prin infracțiunea prevăzută de art. 310 Cod penal nu se atentează la valorile patrimoniale, personale, însă specificînd prevederile art. 59 alin.(1) Cod de Procedură Penală, potrivit căruia *„Parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei”*, a menționat că, în speța dată, inculpatul Focșa Anatolie prin acțiunile sale intenționate a atentat la relațiile sociale cu privire la autenticitatea probelor în procesul civil, care au servit drept probă pentru eliberarea legală din funcție de șef al ÎM „Salubrizare și Amenajare” a părții vătămate Baltag Ecaterina, motiv din care acesteia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral și material.

Referitor la faptul că, instanța de fond nu s-a expus asupra unor încălcări ale organului de urmărire penală, și anume: ordonanța de punere sub învinuire din 28 iulie 2011, i-a fost adusă la cunoștință pe 2 august 2011, dar a fost audiat ca învinuit, conform procesului - verbal de audiere la 01 august 2011; procurorul a exercitat nemijlocit urmărirea penală cu revenirea atribuțiilor organului de urmărire penală pe cazul dat avînd ca consecință încălcarea art. 95 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal a menționat că, inculpatul atît în cadrul urmăririi penale cît și în instanța de judecata a înaintat mai multe plîngerî împotriva pretinselor încălcări (f. d. 131, 301, 308, 349-352, 354-355, 375-377, 405, Vol. III), care au fost examinate atît de organul de urmărire penală (f. d. 132, Vol. III), cît și de instanța de judecată (f. d. 394, 406, Vol. III, f. d. 19, 20, vol. IV).

În această ordine de idei, instanța de recurs a ajuns la concluzia că, organul de urmărire penală, în cazul dat a acționat corect, în conformitate cu dispoziția art.19 alin.(3) și 254 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atît, instanța de recurs a relevat că, Focșa Anatolie, în prezența apărătorului său, Pălărie D. a fost informat despre terminarea urmăririi penale, de asemenea i-au fost explicate drepturile și obligațiile, inclusiv și dreptul de a lua cunoștință cu toate materialele cauzei și să noteze din ele date necesare, să facă copii, să înainteze cereri de completare a urmăririi penale (f. d. 197), astfel dînsul a avut posibilitatea de a contesta actele emise de organul de urmărire penală pînă la trimiterea cauzei în judecată.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs a constatat demonstrată pe deplin vina lui Focșa Anatolie în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod penal și corectă concluzia instanței de fond privind încetarea procesului penal în baza art. 310 alin.(1) Cod penal, în privința lui Focșa Anatolie Constantin pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, ținând cont de prevederile art.332 Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

6. La 25 martie 2015, decizia instanței de apel este atacată în termen cu recurs în anulare de către condamnat, care solicită casarea acesteia, precum și a sentinței instanței de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând prevederile art.6 CEDO, considerând că i-a fost încălcat dreptul la apărare, la un proces echitabil, principiul contradictorialității procesului penal, indicând aceleași argumente ca și în cererea de recurs.

Suplimentar, menționează că, la data de 25.03.2014 a depus obiecții la procesul – verbal al ședinței de judecată întocmit în prima instanță, însă pînă-n prezent nu au fost examinate, ceea ce contravine prevederilor art.336 alin.(7) Cod de procedură penală.

Totodată, consideră că instanța de recurs nu s-a expus asupra încălcărilor grave comise de prima instanță, care nu a examinat trei plîngerii depuse de el în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Ulterior, condamnatul depune motive suplimentare la recursul în anulare declarat, în care se indică următoarele:

- în materialele cauzei este anexat procesul – verbal al ședinței Consiliului Orășenesc Căușeni nr.5 din 22 mai 2005, iar în hotărârile instanțelor judecătorești este indicat același număr al procesului – verbal, însă din 22 iunie 2005;

- în materialele cauzei lipsesc procesele - verbale ale ședințelor de judecată de la Curtea de Apel Chișinău, iar în decizia din 03 februarie 2015 sunt introduse niște declarații pe care nu le-a făcut în ședință;

- i s-au incriminat acțiuni culpabile săvârșite, în accepțiunea acuzării la data de 27.12.2005, însă la materialele cauzei este anexată, cu statut de probă, fișa postului aprobată de primarul orașului Căușeni pentru anul 2010, iar instanța nu a dat apreciere acestui fapt.

7. Partea vătămată Baltag E. a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de condamnat, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

În textul art. 455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul constată că condamnatul solicită casarea hotărârilor de condamnare a sa, deoarece nu a săvârșit infracțiunea incriminată, neinvocând nici un temei din cele prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că dispoziția art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal reține faptul că, criticile formulate de către condamnat în recursul în anulare declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința sa, în instanța de fond, care, ulterior au fost verificate de către instanța de recurs, asupra cărora aceasta s-a expus printr-o hotărâre motivată și argumentată, inclusiv asupra tuturor capetelor de cerere invocate de recurent.

Raportînd normele citate, la textul recursului declarat, Colegiul conchide că, recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea cauzei în privința lor, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițîndu-se cu desăvîrșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că, recursul în anulare a recurentului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu

îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 453 alin. (2), 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul **Focșa Anatolie Constantin** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, în propria cauză penală, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **14 ianuarie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie